

liskovský domkár

21. ročník

2024

...časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

Plán činnosti na rok 2025 (str.3)

Mládež na slovíčko (str.4)

Rodičia na slovíčko (str.5)

Aktivity za rok 2024 (str.6-29)

Vtipy (str.30)

Milí domkári!

Rok 2024 bol v saleziánskej rodine veľmi významný. Na sviatok Narodenia Panny Márie, 8. septembra 2024, oslávili saleziáni 100 rokov od svojho príchodu a začiatku pôsobenia na Slovensku. Práve v tento deň, pred 100 rokmi, prevzali prví dvaja slovenskí saleziáni- don Viliam Vagač a don Jozef Bokor, správu Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne s tamojšou farou a začali svoju službu. Vďaka nim a mnohým ďalším, sa postupne rozširovali saleziánske diela po celom Slovensku. U nás v Liskovej odkaz dona Bosca priniesli saleziánski spolupracovníci Timkovci a už 27. rok máme aj my možnosť žiť a spoznávať saleziánsku charizmu a taktiež pracovať pre deti a mladých- tak ako to chcel a učil Don Bosco.

 @domka_liskova

 facebook.com/domkavliskovej

 Domka Liskova

Web:
www.domkaliskova.sk

Rok 2024 v našom stredisku priniesol 33 akcií. V nasledujúcich stranách nás fotky, spolu s článkami, ktorých autormi sú rôzni účastníci, prevedú športovými, tvorivými a kultúrnymi akciami. Tak aj takto si môžeme spoločne zaspomínať, čo pekného sme zažili a ktorých akcií sme sa zúčastnili.

Rok 2025 prinesie zmenu v štruktúrach vyššej moci a môžeme sa tešiť na nové víťazstvá a mladú krv. Touto cestou by som sa chcela ako (čochvíľa) **bývalá predsedníčka liskovskej Domky** poďakovať za tri intenzívne roky, ktoré mi boli veľkým požehnaním. Ďakujem Pánu Bohu a všetkým mojim kolegovcom - od mladých animátorov až po strediskovú radu, za kus dobre odvedenej práce - viditeľnej aj neviditeľnej, docenennej aj nedocenennej, za váš čas, ochotu a neraz aj obeť a taktiež aj za nové kreatívne nápady. Nech vám to všetko milostivý Pán Boh dobrom odplatí ♥.

Denisa Timková

Vyhodnotenie roku 2024

V roku 2024 evidujeme v domke 141 členov. (+23 vzhľadom na r. 2023)

Chod v stredisku koordinoval 15-členný tím strediskovej rady.

Zorganizovali sme 33 podujatí.

V rámci pravidelnej činnosti fungovali 3 stretká a spevokol.

Modlitbovou aktivitou podporujú naše snaženie 3 strediskové ruže.

Plán činnosti na rok 2025

Január: Výročná konferencia

Februára: Karneval, Zimný turnaj

Marec: Jarný pridedinský tábor

Apríl: Tvorivo a chutne, Krížová cesta, Cesta svetla

Máj: Brigáda okolo Liskovej

Jún: Deň stretiek

Júl: Letný tábor

August: Bodka za prázdninami

September: Kalčetočný turnaj

Október: Športový deň

November: Tancovačka

December: Tvorivo a chutne, Dobrá novina

Členský poplatok

Tohtoročné členské môžete zaplatiť prostredníctvom QR kódu vľavo, alebo zaslaním 3€ za jedného člena na číslo účtu:

SK41 0900 0000 0003 3086 1997

Do informácie pre príjemcu napíšte prosím meno a priezvisko platiteľa.

Ďalšou možnosťou je vyhľadať nášho účtovníka Adama Rusnáčka a zaplatiť osobne jemu.

PAY by square

MLÁDEŽ NA SLOVÍČKO

Blahoslavený Carlo Acutis: Svätosť v digitálnom veku

Keď hovoríme o svätcoch, často si predstavujeme ľudí z dávnych čias. Ale Boh povoláva ku svätosti aj dnes – dokonca aj mladých ľudí, ktorí žijú v modernom svete. Carlo Acutis, mladík z Talianska, je jedným z týchto inšpiratívnych príkladov. Hoci zomrel len nedávno, jeho životný príbeh ukazuje, že svätosť nie je zastaraná, ale aktuálna aj v digitálnom veku.

Kto bol Carlo Acutis?

Carlo sa narodil v roku 1991 v Londýne talianskym rodičom, no väčšinu svojho života prežil v Miláne. Už od detstva prejavoval hlboký záujem o vieru, aj keď jeho rodičia neboli zvlášť nábožní. Ako dieťa sa často modlieval ruženec a už vo veku siedmich rokov prijal sviatosť zmierenia a Eucharistiu. Odvtedy sa denne zúčastňoval na svätej omši.

Carlo bol obyčajným chlapcom – miloval počítače, rád hral videohry a mal veľkú záľubu v technológiách. No jeho záujem o techniku nebol len o zábave. Použil svoje schopnosti, aby oslavoval Boha a pomáhal druhým.

Carlo a Eucharistia

Carlo veril, že Eucharistia je „dialnicou do neba.“ Fascinovalo ho, ako sa Ježiš stáva prítomným v chlebe a víne. Táto viera ho viedla k projektu, ktorý sa stal jeho životným dielom – vytvoril webovú stránku, na ktorej zhromaždil záznamy o eucharistických zázrakoch z celého sveta.

Svojím projektom chcel inšpirovať ľudí, aby si uvedomili obrovský dar, ktorý im Boh dáva v Eucharistii. Tento „digitálny katechizmus“ je dodnes dostupný a inšpiruje ľudí na celom svete.

Život s Bohom uprostred každodennosti

Carlo bol známy svojou jednoduchosťou a úprimnou láskou k Bohu a k ľuďom. Nikdy sa nevyvyšoval nad ostatných, bol vždy ochotný pomôcť a utešiť tých, ktorí to potrebovali. Často venoval svoje vreckové na pomoc chudobným a navštevoval bezdomovcov, aby im nosil jedlo.

Hoci miloval počítače, Carlo si dával pozor, aby neupadol do závislosti na technológiách. Povedal: *“Technológia je dar od Boha, ale nemala by nás ovládať. Mali by sme ju používať na šírenie dobra.”*

Prečasný odchod do neba

Keď mal Carlo len 15 rokov, diagnostikovali mu agresívnu formu leukémie. Napriek bolesti svoju chorobu ponúkol Bohu za Cirkev a za pápeža. Hovoril:

“Som šťastný, že zomieram, pretože som celý svoj život prežil bez premárnenia jediného okamihu na veci, ktoré by sa Bohu nepáčili.”

Zomrel 12. októbra 2006, ale jeho odkaz žije ďalej. V roku 2020 bol vyhlásený za blahoslaveného.

Inšpirácia pre nás

Carlo Acutis ukazuje, že svätosť nie je o tom byť bezchybný, ale o tom, ako naplno žiť každý deň s Bohom. Jeho život je príkladom, ako môžeme využiť technológie a moderné prostriedky na šírenie viery.

Pre mladých dnes môže byť Carlo vzorom, ako žiť v digitálnom svete, no zostať pevne zakorenení v Bohu.

Ako môžeme nasledovať jeho príklad?

- Používaj technológie na šírenie dobra a pravdy.
- Prehlbuj svoju lásku k Eucharistii – pravidelná svätá omša a adorácia môžu zmeniť tvoj život.
- Buď pozorný k potrebám druhých a pomáhaj, kde môžeš.

Carlo Acutis nám pripomína, že svätosť nie je iba pre minulé generácie. Je to výzva aj pre nás, mladých, aby sme každý deň žili s radosťou a láskou – presne tam, kde sme.

Zdroj: životopisy svätých

Rodičia na slovíčko

Nedávno som natrafila na tento príbeh od Bruna Ferrera, volá sa **Vôňa Boha...**

V chladné marcové ráno sa pre vážne komplikácie narodilo dievčatko oveľa skôr, ako čakali - po šiestich mesiacoch tehotenstva.

Bolo to maličké stvorenie a nových rodičov sa bolestne dotkli slová lekára: "Nemá veľkú šancu. Je len desaťpercentná pravdepodobnosť, že dieťa prežije nasledujúcu noc a keby aj nejakým zázrakom prežilo, je veľmi pravdepodobné, že bude postihnuté."

Rodičia stuhnúť od strachu počúvali, ako im opisoval všetky problémy, ktoré na dievčatko čakajú. Nikdy nebude môcť chodiť, rozprávať nebude vidieť, bude mentálne reatrdovaná a mnoho iných ťažkostí.

Mama, otec a ich päťročný syn sa na dievčatko veľmi tešili. No počas týchto niekoľkých hodín sa všetky ich sny a túžby úplne rozsypali.

A problémy pokračovali. Nervový systém maličkej nebol ešte vyvinutý, preto bolo nebezpečné čo i len pohladenie, bozk alebo objatie. Zúfalí príbuzní jej nemohli prejavíť svoju lásku, lebo sa jej nemohli ani len dotknúť.

Všetci traja sa pochytili za ruky a modlili sa. Vytvorili tak malé srdce, ktoré bilo uprostred obrovskej nemocnice: "Všemohúci Bože, Pán života, urob, čo my nemôžeme urobiť: postaraj sa o malú Dianku, priviň si ju na prsia, kolíš ju a daj, aby cítila našu lásku."

Diana bola ako chvejúce sa kĺbko a jej stav sa pomaly zlepšoval. Po niekoľkých týždňoch začala priberať a zosilnievať. Po dvoch mesiacoch ju rodičia mohli prvý raz objat'.

Po piatich rokoch z Dianky vyrástlo pokojné dievčatko, ktoré s nádejou hľadalo do budúcnosti a malo veľkú chuť žiť. Po fyzickom alebo mentálnom postihnutí nebolo ani stopy, bolo to zdravé, čulé a zvedavé dieťa.

Tu sa však príbeh nekončí.

Raz popoludní sa vybrali do parku neďaleko domu. Brat hral s kamarátmi futbal a Diana sedela v maminom náručí. Ako vždy veselo džavotala, no zrazu stíchla. Zdalo sa, akoby sa s niekým objímala. Opýtala sa mamy: "Cítiš to?"

Mama zacítila vo vzduchu blížiaci sa dážď, preto prisvedčila: "Áno. Vonía to ako pred dažďom."

Po chvíli Diana nadvihla hlavu, pohľadila si ramená a zvolala: "Nie, vonía to ako on. Vonía to, ako keď ťa Boh silno objíme!"

Dievčatko sa rozbehlo medzi svoje malé kamarátky, aby sa spolu zahráli a mama sa od dojatia rozplakala.

Dcérine slová potvrdili to, čo žena vo svojom srdci vlastne už dávno vedela. Počas celého obdobia v nemocnici, kým Dianka bojovala o život, staral sa o ňu Boh, objímal ju tak často, že jeho vôňa zostala vtlačená do jej pamäti.

V každom dieťati zostane vôňa Boha. Prečo sa tak veľmi ponáhľame, aby sme ju odstránili? Skúsme aj my zacítiť tú vôňu, to pohladenie prostredníctvom našich detí...

Florbalový turnaj

Stretli sme sa v jednu slnečnú sobotu, aby sme si spolu zahrali florbal. 26 nadšencov veru nie je málo. Na začiatok sme sa najprv pomodlili krátku modlitbu k Don Boscovi. Porozhádzovali sme sa na tímy a začali sme hrať. Atmosféra bola úžasná. Tímy boli zostavené férovo, tak nemohol nikto nič namietat'. Pri každom zápase bolo skóre veľmi tesné. Napokon sa stal jeden tím predsa len víťazom,

a to v zložení: **Viki Chovanová, Ľubo Fajta, Timotej Lesák (môj brat) a Jakub Vrábel.** Počas prestávok nám Natál Fajtová so Simou Garabášovou nachystali hotdogy pre každého. Zelenina misí buď. :) Najlepšími strelcami s počtom 16 gólov za celý turnaj sa stali Ľubo Fajta a Timotej Lesák (môj brat). Aj koniec turnaju sme ukončili ako vždy modlitbou s poďakovaním, že sa nám nič vážne nestalo. Ďakujeme organizátorom, ktorí nám turnaj pripravili a aj tým, ktorí sa starali o naše hladné brušká. Táto akcia bola fakt super. Už teraz sa tešíme na ďalšiu. Ja aj Timotej (môj brat).

Damián Lesák

Výročná konferencia

Koncom januára sme si zas raz zaspomínali na predchádzajúci rok. Výročná konferencia bola ako obvykle v piatok, začali sme sv. omšou. Program sa potom plynule presunul do klubovne, kde sme si prostredníctvom prezentácie pripomenuli naše celoročné hospodárenie nielen s časom, ale aj s peniazmi :D Cez fotky sme si zaspomínali na jednotlivé akcie, ktoré sme spoločne počas minulého roka zažili. Výnimočná bola konferencia hlavne tým, že sme na nej predstavili nové číslo časopisu Domkára,

ktorý si potom členovia mohli zobrať domov. No a aby to malo ten správny sladký doľuk, na záver nesmel chýbať veterník. Výročnej schôdze sa zúčastnilo 67 účastníkov.

Vďaka všetkým, ktorí počas roka obetujú svoj čas, energiu, peniaze a modlitby na budovanie tohto Božieho diela.

„Urob, čo môžeš a ostatné urobí Boh. Ak pracuješ preňho, nenechá ťa v ťažkosti.“ (Don Bosco)

Denisa Timková

Karneval

„Čauko všetci!“ Táto ohraná veta zaznela 3.2.2024 o 16:00 v klubovni Domky. Nebolo to len také obyčajné privítanie, bolo to privítanie všetkým princeznám, rozprávkovým hrdinom, futbalistom, zvieratkám, nadpozemským bytosťami, proste všetkým maskám, ktoré sa ocitli v klubovni. Domka hrala všetkými farbami dúhy. Kreativite sa medze nekládli a preto vznikli úžasné masky. Tajná komisia tri najkrajšie aj vybrala (musím uznať, že sa museli poriadne zapotiť, aby sa rozhodli správne): Pop-corn, Krotiteľka levov, Plážová šľapka. Parket sa tiež zapotil ako sme sa všetci na ňom vyskákali. Aby sme sa vydýchali, medzi pesničkami sme si aj zasúťažili a občasťvili sme sa. Kreativita a úžasné kostýmy spravili z tejto udalosti skutočný festival radosti a veselých spomienok. Chceli by sme poďakovať všetkým, ktorí prispeli svojou kreativitou, pochutinami, organizáciou a tým, že ste vytvorili atmosféru, v ktorej sme všetci cítili radosť a spolupatričnosť. Ďakujeme všetkým 64 účastníkom za to, že ste s nami strávili tento nezabudnuteľný karnevalový podvečer.

Natália Fajtová

SALEZIÁNSKE STRETNUTIE MINIŠTANTOV „SMS“

Tento rok sme si už po druhýkrát zopakovali výlet do Žiliny na Saleziánske miništrantské stretnutie (ďalej uvádzané ako SMS). Tak isto ako minulý rok, sme sa zviezli vlakom. Cesta nám ubehla rýchlo, keďže sme sa tešili. Niektorí z nás išli na toto stretnutie po prvý raz, a tak boli plní očakávaní. Z vlakovej stanice sme sa urýchlene presunuli na pozemok SOŠ Svätého Jozefa robotníka, kde sa už tradične odohráva SMS. Tí z nás, ktorí boli na tomto stretnutí už po druhý raz, si len užívali pohľad na prevrpené tváre „nováčikov“, ktorí boli hotoví z veľkosti tohto komplexu. No museli sa chytro spamätať, pretože len čo nám priradili izby, začínal sa prvý bod programu – svätá omša. Samozrejme, že prebehla slávnostným, ale zároveň aj hravým a príjemným spôsobom. Po svätej omši nasledovalo rozdelenie sa do skupín. Klobúk dole pred organizátormi, lebo rozdeliť vyše 200 chlapcov do skupín nie je podľa mňa jednoduché. Po tomto rozdelení nasledovali skupinové úlohy. Trvalo to vyše 2 hodín, ale ani sám neviem ako mi ten čas ubehol. Večerné slovko a modlitba samozrejme nesmeli chýbať. Druhý deň sme taktiež začali svätou omšou. O program na doobedie sa nám postarala široká paleta workshopov, ktoré sme si mohli vybrať. Poobede bola veľká hra, lenže počasie nám neprialo, a tak sme sa na izby vrátili mokří ako myši. Náladu nám to však nepokazilo a už sme sa tešili na záverečný bod programu tohto dňa. Bola to súťaž – konkrétnejšie kvíz, v ktorom sme nesúťažili po skupinkách, ale po strediskách. Začiatok sme síce nemali úplne ideálny (po prvej otázke sme boli na 13. mieste z 18 tímov), no vďaka našej obrovskej bojovnosti a nadvzkovo-rýchlym reakciám nášho vedúceho (diki Adam) sme sa dokázali vyškriabať až na parádne 2. miesto. Keď si vezmete, že sme pod sebou nechali domácich Žilinčanov, Banskobystričanov, či Košičanov, tak je to podľa mňa obrovský úspech, reprezentácia, aj plusové body a prestíž pre liskovskú Domku. Samozrejme, že sme to chceli patrične osláviť, ale boli sme takí unavení, že sme sa ledva pobalili a dotackali sa na posteľ. Lenže, ak predchádzajúce dve sväte omše prebehli slávnostne, tak na túto záverečnú nemám slov. Prišiel totiž žilinský biskup a aj hlavný predstavený saleziánov na Slovensku. Po svätej omši sme si všetci urobili spoločnú fotku a už sme rezali na stanicu aby nám neušiel vlak – čo sa chvála Bohu nestalo. Tak či tak, sme určite spokojní (dúfam, že hovorím za všetkých) a ja osobne sa už neviem dočkať budúceho ročníka SMS. Ďakujem všetkým 8 statočným za účasť.

PS: Ktorí chlapci si ešte nie sú istí, či sa oplatí vopchať do miništrantských hábov – dávam vám čestné slovo, že sa to oplatí.

Timotej Lesák

Jarný pridedinský tábor - Jurošik

Keď je človek raz zbojníkom, hocikde sa zatúla na svojich zbojníctvach. Nuž ale že by som sa do takej dediny ako táto Lisková, do ktorej som bol naposledy zablúdil, niekedy zatúlal, by som si veru nebol nikdy pomyslel. Ale čas som veru nebuže trafil. Akurát deťúrence doma boli. Ani na poli ani v škole, nuž ale som si pomyslel, že či to môžem takto nechať, aby cez voľnie dni takto nemilobohu len pred

tými televízormi a smartfónmi či kieho otca je to, doma sedeli. Tak som si bol zaumienil, že dačo už predsa len vyhútam...

A tak v stredu doobeda, uvidel som po prvýkrát tento liskovský drobzig. Ale veruže ma hodne prekvapilo, že sa niektoré ani pozdraviť nevedeli. Nuž som ich najprv správaniu slušnému podučil sa podujal. Až potom prišla tá hlavná časť. Už som im bol včera bol 40 úloh pripravil, aby som sa presvedčil, či nieto medzi nimi dajakého šikovnieho, ktorého by som mohol zbojníckemu remeslu priučiť. A veruže ich hodne bolo. A úlohy som namojdušu nedával ľahkie. Boli zameranie aj na telo, aj na um. Nuž, ale prestávku som im musel nechať, nech sa obedom posilnia. A som sa nazdal, že po takej doobednej fuške sa im nebude ráčiť aj poobede prísť. No keď som ich bol prepočítal, veruže ma prekvapili. Hodne ich bolo. Tak sme pokračovali v skupinových úlohách. Vtom som si uvedomil, že som bol klobúk niekde nechal. A tak tí, čo už boli s úlohami hotoví a aj dajakú tú šifru vylúštili, poslali mi ten stratený šírak hľadať. Veď čože je to za zbojníka, bez poriadneho klobúka? Ejha, ale som sa veru zaradoval, keď mi ho doniesli. Bolo už blízko ku večeru, tak som ich už všetkých domov poslal, aby sa nedajbože rodičia neboli strachovali. I som si napochytro zaumienil, že i na druhý deň im niečo podobnieho vyhútam.

Na druhý deň skoro ráno som sa vybral pred tú ich klubovňu, že im dačo naričtujem proti nude, aby ani dnes len tak podaromnici pred obrazovkami nekľapčali, a tu ich vidím už nastúpených. Joj, lenže som ja nemal nič vymyslenieho, tak som len chytro vtáčika poslal, nech ide poprosiť Pištu so Zemepánom o ratu. A tak sme sa po dedine, každý v inú stranu rozbehli (okrem Zemepána, ten sa ledva motkal a fučal vám on ako taký ťažný kôň). Keď som ja na svoje miesto dobehol, spotený som vám bol ako myš. Keď tu zrazu pozerám, náhradnô oblečenie nikde. A tak, keď ku mne prvá skupina prišla, dal som im zo štopľov oblečenie mi nahotoviť. A samozrejme ani šifra nesme-la chýbať, veď treba mozgovie závity ponamáhať. U vtáčika na stanovisku ale pohroma nastala. Chúďatko sa dajako do pasce dostal. Vo veľkých zaváraninových fľašiach uväznený bou. Ale nik nehútal, v ktorej. A tak sa museli skupinky ponamáhať a pomocou vody z fľašiek ho dostať. A veruže sa to všetkým skupinkám našťastie podarilo. U Pištu zas museli vežu postaviť z paličiek a štipcov. Ani šifra u neho chýbať nemohla, veď čo by to potom bolo za stanovisko? No a nakoniec u zemepána hravou formou s loptičkami koordináciu pohybov cibрили. No ale na poobedie som sa už dôkladnejšie pripravil. Chcel som zistiť, či im aj fantázia s tvorivosťou funguje. Mláďencov čakala práca s drevom, keď pomocou klinčekov a vlny podujali sa obrázky vytvárať. Nuž a švárnice devy tiež nelenili, ale si nádhernie členky povyrábali.

Nuž, čakal nás posledný deň mojej návštevy. Tak som vyhútal, že si budú deti pohybové ústrojenstvo byťku namáhať. Ráno sme sa boli do telocvične presunuli, a logicko – pohybové úlohy dali sa riešiť. Za pomoci štipcov farebné políčka vyplniť – to ešte celkom jednoducho išlo. Problémy vám nastali až pri lúštení slov nárečových. Dajsamisvete, kto by len nárečovie slová nepoznal – myslel som si. Nuž ale som sa mýlil. Poriadne sa s nimi natrápili. No a posledná úloha spočívala v cibrení jemnej motoriky. Pomocou štipcov museli farebnie štople vytriediť. Poobede však ešte kvíz nasledoval, či pozor celý čas dávali. Dopadol vám veľmi dobre. I prišlo vyhodnotenie. To vám bolo cien! Samozrejme sme sa potom Pánu Bohu poďakovať museli, a tak sme svojím spevom omšu piatkovú spríjemniť ráčili. Vďaka celej družine 74 zbojníkov.

Dobre mi bolo v tejto Liskovej. Veruže ešte jesto šikovných detí na svete! Vari aj na zbojnícke remeslo súcich. Veruže sa ešte niekedy sem vrátim. Namôjdušu!

Jurošik – majster zbojníckeho cechu

Duchovná obnova - Lúčky

Už to tak býva, že dobrý Pán Boh nás vo všetkom predchádza a občas nás to aj tak exaktne nechá precítiť. Tentokrát sme ako spoločenstvo zavnímali Božiu starostlivosť a Otcovskú láskavosť v čase pôstneho obdobia. Pán Boh definitívne odpovedá na naše potreby a túžby a to aj na tie nevysslovené.

A tak sme dostali nečakané pozvanie z Lúčok - zúčastniť sa piatkového programu pôstnej duchovnej obnovy, ktorá vo farnosti prebiehala 1. až 3. marca, a to v rámci Roka vďačnosti za 100 rokov saleziánov na Slovensku, práve pod vedením saleziána dona Jozefa Luscoňa. Ako domkári, odchovaní na saleziánskej spiritualite, vychádzajúcej z odkazu Dona Bosca, sme pozvanie vnímali ako sympatickú spoločnú pôstnu výzvu. A že tomu tak naozaj bolo, to potvrdil počet zúčastnených, ktorý prekročil hranicu tridsiatky. A to už je čo povedať.

Prijatie vo farnosti bolo vrúcne, úprimné a tak srdečné, že práve v ňom sme pocítili, ako Pán Boh koná cez konkrétnych ľudí v našich osobných strádaniach a boľáčkach. Aj spev je modlitba, a tak sme sa počas omše modlili naozaj najlepšie ako sme vedeli a ďakovali za možnosť byť spolu a čerpať. Don Luscoň nesklamal a počas kázne i v besede po sv. omši s ľahkosťou prepojil hlboké duchovné myšlienky s humorom len jemu vlastným. Počúvali deti aj seniori, fakt naozaj :).

Teambulding pokračoval po skončení sv. omše a besede v neďalekej pizzerii Oliviero. Radka, ďakujeme za menežment ♥. Práve vidina tejto záverečnej etapy nášho spoločného popoludnia pôsobila veľmi liečivo a v priamom prenose sme zostali svedkami zázračného uzdravenia jednej nemenovanej osoby s iniciálmi M.CH, ktorú urputná horúčka z nevysvetliteľných príčin náhle opustila. Bohu vďaka za to! :)

A Pánu Bohu vďaka za Jeho dotyk cez konkrétne udalosti, za láskavé prijatie, vďačnosť a povzbudenie kňazov, za ochotu a čas každého, kto tvorí súčasť tejto mimoriadne životaschopnej partie. Nech všetko, čo robíme, slúži na väčšiu Božiu česť a slávu.

Mária Lesáková

Tehlička

15.3.2024 sa naša Domka zapojila do celoslovenskej verejnej zbierky občianskeho združenia SAVIO, ktorá sa nazýva Tehlička. Cieľom tohto projektu je podpora Južného Sudánu, ktorý je najmladšou krajinou sveta. Aj vďaka finančnej podpore zo zbierky Tehlička 2024 sa podporí mesto Tonj, konkrétne edukačné centrum svätej Bakhity. Centrum bolo založené v roku 2008 sestrami saleziánkami, ktoré vybudovali školu pre viac ako 1000 detí. Financie majú slúžiť na zabezpečenie výstavby multifunkčnej školskej haly. Počas pôstneho obdobia sme v našej farnosti v kostole mali prítomnú pokladničku a veriaci sa mohli takýmto spôsobom do zbierky zapojiť. Táto zbierka začala krížovou cestou organizovanou mladými, po ktorej sme veriacich informovali o možnosti zapojenia do zbierky. **Ďakujem všetkým 36 dobrovoľníkom i všetkým štedrým darcom. Vyzbieraná suma dosiahla výšku 1090 €.**
Kika Holomáňová

Zimný turnaj

Túto zimu sme sa rozhodli zakončiť, ako každoročne, zimným turnajom. V sobotu 16.3. 2024 sa skupina 30 odhodlaných chlapcov a dievčat stretla v telocvični ZŠ, aby si zahrali florbal a futbal. Tento rok nám počasie doobedu neprišlo, tak museli chlapci vymeniť hokejky za florbalové palice, a pripojiť sa k dievčatám. Tímy boli veľmi silné, no aj napriek tomu, takto vyzerala výherná tabuľka: 1.miesto: **Miška Ch. a Timotej L.** O 12:00 sa konal exhibičný zápas slobodní vs. ženatí. Našťastie sa poobede vyčiasilo a zápas sa mohol uskutočniť. Víťazstvo tentokrát zobrali ženatí. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastnili, a vidíme sa o rok!

Victoria Chovanová

Tvorivo a chutne

A sme tu opäť!! Tak ako každý rok, ani tentokrát sme nevynechali veľkonočné Tvorivo a chutne. Po usadení všetkých zúčastnených, ktorých počet zakaždým stúpa(tentokrát až 58!!), z čoho máme samozrejme veľkú radosť sme sa mohli konečne pustiť do roboty. Spoločnými silami sme sa najskôr pustili do výroby motýľov s jedlými krídlami a druhú časť sme venovali veľkonočným ozdobám. Na výber sme mali z dvoch, a to veľkonočné vajíčko alebo zajko. Od vystrihovania, cez omotávanie špagátom sme sa dostali až k finálnemu výberu ozdôbok a stužiek, ktoré farebne dozdobili naše ozdoby. Otestovali sme svoju kreativitu a aj zručnosti a nakoniec sa nám to s menšou pomocou všetkým podarilo. Neobišlo nás ani sladké občerstvenie a nakoniec spoločná fotka všetkých zúčastnených. Tešíme sa na ďalšie spoločné Tvorivo a chutne.

Julka Šrobárová

Krížová cesta

Počas obdobia Svätého týždňa je čas na zamyslenie sa aj nad našimi každodennými krížmi. Vo Štvrtok svätého týždňa sme sa na krížovej ceste, po západe slnka, zaoberali krížmi obyčajných ľudí naprieč históriou. Mohli sme si uvedomiť, že každý ich má alebo bude mať vo svojom živote, či už veľké alebo malé. Dôležité je, ako sa k nim postavíme.

Počas rozjímania nad podobnými otázkami nám trochu spáchlo, ale to neodradilo okolo 90 ľudí, ktorí sa naďalej zamýšľali až na vrchol liskovskej kalvárie.

Verím, že podobný, ak nie väčší počet takto odhodlaných ľudí, sa spolu stretne aj o rok.

Filip Kubala

Cesta svetla

Ani posun času a ani skoré ranné vstávanie neodradilo rekordne najviac 40 mladých (vekom, srdom, dušou!) a prišli na Cestu svetla. Ako každoročne sme sa stretli pod jaskyňou a vybrali sme sa na vrchol Kalvárie. Po vzбудení úmyslov sme si spoločnou modlitbou cesty svetla, v štrnástich zastaveniach, slovami evanjelia priblížili udalosti, stretnutia a svedectvá tých, ktorí na svojej ceste stretávajú zmŕtvychvstalého Pána. Všetkým Vám, ktorí ste prišli, veľmi ďakujeme a o rok sa vidíme ešte vo vyššom počte.

Simona Garabášová

Adorácia k Božiemu milosrdenstvu

„Túžim sa dávať dušiam, túžim po dušiach, dcéra moja. V deň môjho sviatku – na sviatok milosrdenstva – prejdeš celý svet a budeš privádzať zomdlené duše k prameňu môjho milosrdenstva. Ja ich vyličím a posilním (Den. 206). Túžim, aby sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa priblížia k prameňu môjho milosrdenstva. Duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov. V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti. Nech sa nebojí priblížiť sa ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát (Den. 699).

Takto sa prihovoral Pán Ježiš sv. sestre Faustíne a o niekoľko rokov neskôr sa 2. veľkonočná nedeľa začala sláviť ako Nedeľa Božieho milosrdenstva. Tento rok sviatok pripadol na 7.4. Už po tretíkrát sme sa aj my zišli spoločne modliť a ďakovať za túto nekonečnú Božiu vlastnosť v rámci adorácie a to práve o 15.00, v hodine najväčšieho utrpenia Pána. Korunka, litánie, citáty z Dennička sv. Faustíny, popretkávané osobnými modlitbami a piesňami oslavujúcimi Božie milosrdenstvo naozaj slúžili k prehĺbeniu našej vďačnosti a odovzdanosti. Nech všetky naše problémy, starosti, trápenia a nezdary ktoré sme v modlitbe vkladali do hlby Božieho milosrdenstva Pán Boh pretvorí a urobí z nás ľudí, schopných odpovedať na Jeho lásku veľmi konkrétne a jasne svätosťou svojho života.

Mária Lesáková

Brigáda

V dnešnej dobe, keď sa stále viac hovorí o ochrane životného prostredia, je dôležité, aby sme všetci prispeli svojou troškou k zlepšeniu sveta okolo nás. A tak sme sa jedno sobotné ráno stretli pred jaskyňou, aby sme urobili dobrý skutok pre našu planétu v podobe zbierania odpadkov okolo liskovských lesíkov a Váhu. Bolo prekvapujúce, koľko odpadu sme našli - od plastových fľaš a obalov, až po pneumatiky a iné nečistoty. Napriek tomu, že zber odpadkov nie je najzábavnejšia činnosť, naša brigáda bola plná smiechu a dobrej nálady. Po niekoľkých hodinách práce bolo Liskovské okolie výrazne čistejšie. Brigáda v zbieraní odpadkov nám ukázala, aký veľký rozdiel môžeme urobiť, keď sa všetci spoja pre dobrú vec. Bola to super skúsenosť, ktorá nás naučila vážiť si naše životné prostredie a aktívne prispievať k jeho ochrane. Všetkým 26 zúčastneným srdečná vďaka.

Miška Chovanová

Festival Lumen

Festival Lumen je plný gospelovej hudby, nezabudnuteľnej atmosféry a príjemných stretnutí. Tento festival sa koná pravidelne začiatkom júna v Trnave a počas svojej existencie sa stal jedným z najväčších gospelových festivalov v strednej Európe.

Na festivale tento rok nemohlo chýbať stretko pod novým menom **Shining stars**, ktoré tento festival ohodnotilo nasledovne.

Najmladšia zo skupiny Vejka vyjadrila svoje nadšenie nad tým, akú skvelú energiu jej festival dal a teší sa, že mohla byť jeho súčasťou. Ako budúca kantorka a mladá žalmová hviezda dáva spevokolom na Lumene 5 hviezdíčiek.

ŠŤOŠKA uviedla, že išla na festival s veľkým očakávaním a nebola sklamaná. Vychvalovala skvelý program a kapely, ktoré vystúpili na festivale.

KIKMAR sa vyjadrila s veľkým nadšením nad tým, aký úžasný bol tento ročník festivalu Lumen. Spomenula, že ju ešte teraz bolia nohy z toho, ako tancovala na Trojičnom námestí a ako veľa ľudí sa zišlo na festivale. Chválila aj program Lumenu, ktorý zaujal nielen mladších, ale aj starších účastníkov.

RÁĎA zhodnotila festival ako veľmi pozitívny zážitok pre všetkých. Spomenula, že GOD BLESS a Kaplna nasadili latku veľmi vysoko a že bola veľmi rada, že sa na omšiach stretli s toľkými mladými ľuďmi. Ďakujeme Domka stanu za kalčeto, ktoré každý rok upúta našu pozornosť.

JAFTAN (čítaj odzadu génius) sa nevyjadrila, pretože festival bol takým zázrakom a nádherným zážitkom, že stratila slová a malá slzička jej zbehla po tvári. Bolo zrejmé, že bola tak nadšená a potešená, že nemohla nájsť slová na to, aký úžasný festival Lumen bol. To len potvrdzuje, že bol celý festival nezabudnuteľný a jedno ducho úžasný zážitok pre všetkých.

DDS (Dominika Domča Sarová) to zhodnotila takto: *Hľadala som veľmi, ale na tomto festivale žiadna chyba nie je. Je to až nemožné, ale kto neverí, nech si to sám overí na budúci rok.*

MMIAŠTKAAJ - *Nechápala som a stále nechápem. Víkend ubehol ako voda a festival Lumen skončil. Celý rok sa človek teší a ono to ubehne za sekundu. Ale musím vám povedať, že tá sekunda stála za to a odporúčam všetkýmí desiatimi.*

Mihalkimzivotik sa vyjadril presne tak ako sme čakali : *Nenachádzam slová ako v krátkosti opísať festival Lumen. Bolo tam toľko pekných vecí a zážitkov, ktoré sa mi vryli do pamäti. Čo chcem ale povedať, ak to bude čítať Issac records, ak hľadáte vokalistu, tak ma neváhajte kontaktovať a počula som že puer _ day hľadá frajerku a že mu nevedí veľký vekový rozdiel, tak ja som free (joke). Jedno mínus je, že na Lumene neboli sprchy, ale počula som, že na budúci rok určite budú, tak to si nebudem môcť nechať ujsť.*

Za celú skupinu 14-tich Shining stars môžem povedať, že sme si festival veľmi užili a nemôžeme sa dočkať na budúci rok.

Nezabúdajte HE UNITES vždy a všade.

Radka Kubalová

Zaškolenie do kódexu výchovného správania v saleziánskych dielach

Počas júna v našej Domke prebiehala veľmi aktívna príprava na vrcholnú akciu roka – Letný tábor. Organizačný tím a aj všetci animátori usilovne pracovali. A k naozaj poctivej príprave patrilo aj zaškolenie do Kódexu výchovného správania v saleziánskych dielach. Školenia sa zúčastnilo 28 účastníkov.

Kódex je vlastne súbor preventívnych opatrení a správania sa všetkých animátorov a vôbec ľudí, ktorí pracujú s deťmi a spolupracujú na ich voľnočasových alebo výchovných aktivitách. Sú to záväzné pravidlá správania sa pracovníkov s deťmi a mládežou, ktoré majú cieľ ochrániť deti a vyhnúť sa takému správaniu a konaniu, ktoré by ich mohlo nejako poškodiť alebo im ublížiť.

Zaškoliť nás všetkých prišli odborníci preventivisti zo strediska z Banskej Bystrice Štefan a Katka. V sobotu 22. 6. 2024 sme sa stretli v klubovni Domky a rozdelili sme sa na dve skupiny. Katka si zobrala na starosti našich mladých animátorov a Štefko nás starších.

Školenie bolo pre nás veľmi prínosné. Oboznámili sme sa s presným znením kódexu, s pravidlami, s formami nevhodného správania, ktoré nie je prípustné v práci s deťmi a mládežou. Samozrejme, čo je najdôležitejšie, školitelia nám dali dobré rady, ako reagovať a ako postupovať, keď sa nám dieťa zverí s problémom, ktoré súvisí s týraním, akýmkoľvek zneužívaním či šikanou. Čo môžeme urobiť (dokonca každý dospelý má ohlasovaciu povinnosť), ak by sme boli svedkami nejakého patologického správania sa tretích osôb voči nám zvereným osobám a všetkým deťom vôbec. Ďalej nám dali užitočné informácie, kam sa môžeme obrátiť a žiadať pomoc a podporu a poskytli nám rôzne materiály a linky na videá, s ktorými môžeme ďalej pracovať.

V spoločnej pracovnej atmosfére sme aktívne riešili problémy a keď sme si nevedeli sami poradiť, naši lektori nám ochotne pomohli a zdieľali s nami svoje skúsenosti.

Všetci účastníci sa svojím podpisom zaviazali dodržiavať pravidlá správania sa obsiahnuté v tomto kódexe, ktorý je špeciálne zostavený pre všetky saleziánske diela, do ktorých patrí aj naša Domka.

Som presvedčená o tom, že pravidlá správania obsiahnuté v kódexe sú pre každého dobrovoľníka alebo animátora v našom spoločenstve úplne prirodzené a nikto nebude mať problém ich dodržiavať, pretože sa snažíme byť spoločenstvom dôvery, vzájomného rešpektu a úcty, kde násilie, šikana, zneužívanie a zlé správanie nemá miesto.

Ako vzor v našej práci s deťmi nech nám všetkým slúži Don Bosco, ktorý vchoval svojich zverencov v dôvere, s úctou, pochopením a veľkou láskou. A ak by sme sa predsa niekedy stali svedkami toho, že niekto akýmkoľvek spôsobom ubližuje deťom, ko najme zodpovedne, nezatvárajme oči, nájdime odvahu a postavme sa na stranu slabších, ktorí sa sami nevedia alebo nemôžu brániť, aj keď je to skutočne niekedy veľmi ťažká vec.

Erika Horvátová

Miništrantské stretko v kine

Ešte pred letnými prázdninami (29.6.2024) sme ako miništranti išli do kina v Ružomberku na film „Ja zlo-duch 4“. Vybralo sa nás 8 účastníkov. Bol to super film, na ktorom sme sa veľmi bavili. Celkovo sme si kino užili a radi by sme si ešte nejakú kinovačku zopakovali.

Martin Urmin

Prespávačka

Táto super prespávačka sa začala svätou omšou, ktorou sme sa poďakovali Pánu Bohu. Po svätej omši sme šli do klubovne Domky. Tentokrát sme nezačali večerou, ako minulý rok, ale hrami. Rozdelili nás na dve skupinky. Prvá hra spočívala v tom, že sme sa mali podľa skupiniek dať do dvoch radov. Na obrazovke sa objavovali tieň zvierat. Našou úlohou bolo vykriknúť správne zviera. Kto vykrikol správne, tak sa zaradil na koniec radu. Po skončení hry sa zráťali body. Ďalšia hra bola o postrehu. Všetci sme si posadali do kruhu a jeden z nás bol v kruhu. Mali sme jeden chvost, ktorý nemohol daný človek vo vnútri kruhu vidieť. Ako sme mali spolu nohy, tak to bolo náročnejšie. Keď sa začala hra, tak chvost sa pohyboval medzi našimi nohami. Keď to daný človek chytil, vystriedal si miesto so sediacimi.

Samozrejme, že po všetkých hrách sme boli hladní, takže nás čakali wafle s nutelou alebo lekvárom. Wafle boli veľmi dobré a chutné. Po večeri sa vydala jedna skupinka na nočnú hru a druhá čakala. Nočná hra spočívala v tom, že sme mali byť po tichu a v svietiacich krúžkoch boli vajíčka. Vo vajíčkach sa objavovali papieriky, no v niektorých neboli. Na papieriku sme mali písmeno a nad ním číslo. Podľa čísel sme mali určiť písmeno. No aby sme to nemali také ľahké, tak nás chytali staršie baby. Keď nás chytili, mali sme sa vrátiť na stanovisko. A potom sme mohli znova ísť hľadať papieriky. Po vylúštení sme sa vrátili do klubovne. Keď sa skupinky vystriedali, umyli sme si zuby a prezliekli sa do pyžám. Unavení sme sa vrátili do spacákov. Na dobrú noc nám baby pustili rozprávku a všetkých 20 sa nás pobralo spať. Ráno nás zobudili o 7:00, kedy sme sa pobalili a prezliekli a odišli sme domov. Tento zážitok bol úžasný a teším sa na ďalší rok.

Nika Janolová

Letný ľudový tábor

Jóh, Matej mój, keď si sa ty do toho Prešporku bol dočasne nastáhoval, ba veru ti mi nedalo nenapísať ti, čo sa to u nás robí. Nuž tak ti pišem...

Matejku, len keby si ty vedel, čo sa u nás za posledný týždeň bolo porobilo, hádam ani neveríš. Ale namôjdušu, len čistú pravdu hovorím. Hneď v pondelok sme sa ti strašnú správu dozvedeli. Starý gróf Forgáč umrel! Nuž ale bursa mala večer byť, tak sme nemali času ani smútiť, ani zaháľať. Každý si musel čo to z toho svojho nahotoviť, veď vieš, ako to chodí. Chleba so syrom, do košíka zopár medovníkov, misku mäsa, ale aj medovinky, šak nech je nálada. No nielen na brucho treba myslieť, veru nie. Veď hádam na bursu nepôjdeš v davových nohavičiach a čižmoch ošúchaných. To si mal vidieť ako tí mladí behali. Už doobedu mali všetko narichtovanô. A keďže takí šikovní boli, mohli si aj poobede dačo zahrať. Voľajakú hru so stoličkami si vymysleli, akoby by im nebolo behania dosť. Dobývali vežičky, ale mne sa ti to celú dobu voľajako na šachy ponášalo. Ku večeru

sme sa ti dozvedeli, že grófovým nasledovníkom jeho syn bude. Aj sme sa ti trochu báli, raz darmo, nevedeli sme čo to je za človeka. Ale richtár ho bol na bursu pozval! Tak sme ti len trpeli, čo sa z neho vyklúje. Nuž ale vyzeral celkom milý, aj sa na dedinu pospytoval, aj predstavenie najvýznamnejších rodín so záujmom počúval. Dokonca na bursovnickej zábave zostal. Tak sa ti tancovalo, spievalo, jedlo i pilo a bolo by to všetko pokračovalo do samého rána, keby sa voľačo nebolo stalo. Zrazu prihrmel richtár, ani sa len nezastavil a už kričal: „Všetok dobytok ušiel, v stajniach už niet ničoho, chlapi za mnou...“ No a zaraz za ním ti dobehla Marka z nižšieho konca s krikom: „Ľudia boží, ratujte, ratujte nešťastnú matku. Päť mojich detí sa vyšlo hrať na lúku a ešte sa nevrátili. A hľa, už sa stmieva.“ A hneď nato sa ti všetci mladí rozbehli vonku do tmy. Všetok dobytok poľahky našli, ale s tými Markinými deťmi, to ti bol tvrdsí oriešok. Tie len podchvíľou zaplakali, veľmi sa neozývali. Ale aj tie sa podarilo zachrániť v poslednú chvíľu. Nuž vidíš, namôjdušu, koľko sa toho porobilo za jeden deň.

Aj som si ti myslel, že si po takom náročnom dni v utorok hádam aj oddýchnem. No tu ti razom zbehol ku nám do dediny bača Jakub zo salaša. Tu už som šípil, že si asi nezdrimnem a veru som sa nemýlil. Nepozorný honelník mu košíar zavrieť zabudol, nuž mu stádo zdúchlo. Tak sme sa vybrali bačove ovečky ratovať. Matematiku si museli mladí oprášiť, správne čísla medzi siedmich členov skupinky rozdeliť a tak ovečku dolapiť. Nakoniec mal bača Jakub v košíari všetky ovečky primknuté. Potom sme sa ti rozhodli máj si postaviť. Kým mladenci začali s májom robotu, dievčence zas rezancov s makom a posúchov narobili. Jóh, keby si to ty len videl. Taký krásny máj jakživ naša dedina neuzrela. A keď si sa naň díval s fajným posúchom v ruke, nuž povedz, či by ti tuná nebolo bývalo lepšie ako v Prešporke? No a k tomu ešte večer sme ti divadlo mali. Sme si príbeh Hriechu aj Hájnikovej ženy pozreli.

Po dvoch dňoch plných adrenalínu by už naozaj dobre padlo si oddýchnuť. Ale horkýže! Prišiel richtár s listom od grófa. Vraj to s tými zbojníkmi je už na nevydržanie. No hej, páňko sú dva dni pri noci a už im je na nevydržanie a my sa tu s nimi od nepamäti boríme. Ale boli pán gróf aj odmenu vypísali, tak čože nám zostávalo? Tak sme sa len informácie o tých zbojníkoch hľadať vybrali. Jáj, ale nebolo to len tak. Museli sme si celú tvár do detailov zapamätať. A keby len to. Tí zbojníci sa o tom dozvedeli a veru si aj hliadky postavili, ktoré nám v poctivej robote zabrániť mali. Našťastie sa nám dobre povodilo a na obed už bola väčšina podrobne opísaná a aj strážami pochytná. No predsa len sa doktorým ufujazdiť podarilo. Darmo, priveľa ich bolo. Ale aj tak sa nám to celkom podarilo, nuž sme sa vopred radovali z dukátov, za odmenu vypísaných. Tak sme si večer v dobrej nálade ďalšie dve predstavenia – Gábor Vlkolinský a Kamenný chodníček – pozreli. No ale potom ti mi zišlo na um, že svätého Jána bolo, a že sme zabudli jánske ohne páliť. Nuž ale čo neni, môže byť. Tak sme sa rozhodli, že si tie Jánske ohne predsa zapálime. A veru, tak sa aj stalo, dokonca sme si pri nich aj zaspievali. Mládenci síce ešte vatru nepreskakovali, ale o to sa ja nebojím, veď ešte dorastú.

Vo štvrtok som si konečne odpočinku dožičil, ale tí mladí. Kým som ja oddychoval, oni si na Chatu pod Grúňom a Poludňový grúň vybehnúť stihli. Namôjpravdu ako my za oných časov. Ale keď sa vrátili, nechceli sme takých výtvarných do práce zapriať. Tak sme si povedali, že ich na trhy vezmeme. Len keď sa ti tu začnú oni na stoloch rozkladať, že oni sú tiež do remesla vyučení. Nuž, tak čo sme im mali povedať? Ale to si ty ešte nevidel. Od výšivkárov také výšivky, že ani v tom tvojom Prešporku takých niet. A ešte aj utierky s úškom na zavesenie. Včelári zas nielen med, ale aj všelijaké kúry na pleť predávali. Ba dokonca aj sviečky, čo ti vraj budú týždeň vkuse horieť. Ani droťári sa nedali zahanbiť. Toľko krásnych náramkov a iných ozdôb pokope som jakživ nevidel. Ba prezvedel som, že aj stromy v životnej veľkosti sa hotujú oprobovať vyrobiť. A rezbári? Takie krásne krížiky ani náš pán farár nevideli. A to ty vieš, že oni v samom Vatikáne študovali. Pekári tiež zmenili zaužívanú nôtu. Po novom už aj na pohreby vraj budú medovníky dodávať. A to priam v tvare nebožtíka. No kto to kedy slyšal? Vidíš, čo za novoty tá mládež povymýšľa. Takó ani v Pešti nenájdeš, čo na týchto terčovských trhoch na každom stole jesto. Po trhoch sme ešte predstavenie o Ežovi Vlkolinskom pozrieť si boli. Nuž ale či si pamätáš, čo sa noc po jánskych ohňoch robiť zvykne? Veru, legendy hovoria, že vtedy ti poklady zo zeme vyhárajú. Ale ako ty iste pamätáš, je to noc, ktorá má vo všetkých noci najväčšiu moc. Všetky choroby sveta aj všetky smrťky sa voľne po horách ťulajú a odvážlivcov, ktorí poklad hľadajú, treštajú. Ani to však tých mladých neodradilo, aby sa za tmy poklad na podhorskú lúku hľadať vybrali. Ale bača Jakob nezabudol, ako sme mu ovečky zachrániť pomohli. A nechcel statočných mládenčov ani odvážne devy len tak zlým tvorom napospas nechať. Ako vieš, bačovovia sú ti vychýrení umeňím bylinky využívať a kadejaké lektvary z nich variť. Tak si ti Jakob dvoch kamarátov, druhov v remesle bačovskom, na pomoc privolať. Nad lúkou si veľikánske vatry rozložili a z bylínok elixíry varili. Mládenci a dievčence miseli len správne bylinky zbierať a veľký pozor na smrťky, či choroby si dávať. Lebo ak ich, nedajbože, nejaká chytila, zlými čarami na nich nevládnosť zvolala,

rukami hýbať nemohli. Našťastie, máme ti v dedine zopár babiek-bylinkáriek, ktoré ich modlitbami a bylinkami spod týchto čarov vyslobodiť vedeli. No ale smrť sa svetla bojí a ani choroba ti naň nevyjde, a tak si mládenci veľikánske fakle zhotovili a tak po lúke chodili. No nielen svetlo je smrtkám na zlosť, ale aj zvuk pastierskych trúb-trombít. A tak sem-tam bačovnia na nich zastrúbili a na ohne priložili, čím moc nedobrych síl na chvíľu načisto prekazili. Vtedy len bolo vidno ako sa ti na kopy schádzajú a nedobré plány kujú. Ja som chlap a nie nejaká uľňukaná baba, ale poviem ti, tak som sa ja, namôjduša, ešte nebál. No ale keď mladí deväť rôznych elixírov získali a dobrej víle dali, tam im na oplátku cestu ku pokladu ukázala. Aj strieborný kameň, aj plný mešec dukátov ti našli. Nuž ale keď o polnoci začali vlci zavýjať, to aj tí najstatočnejší sa rýchlo do dediny pratali. Lebo ako je známe, o polnoci zlé sily k najväčšej svojej moci prichádzajú.

Tak som si ti chcel po tej dlhej noci aspoň dlhšie pospať, ale zrazu ráno, ešte takmer za tmy počujem výkriky: „Horí! Ľudia dobrí ratujte! Pomoc! Horí!“ Mám už svoje roky, ale vyletel som ti z postele ako šíp. Junáci aj devy sa div nepotrhali, aby čo najrýchlejšie požiar uhasili, ale ver, či never, tí zbojníci, čo nám ušli, brali ti nám vedrá s vodou. Ej, ale sme sa zapotili, kým sme to aj napriek zbojníkom dokázali. No ale neuveríš, čo sa potom stalo. Chlapi našli v zhorenisku lajstre o pláci, čo nám mal richtár po práve za zbojníkov vyplatiť. A veru toho bolo o mnoho viacej, ako nám bol naozaj dal. To on najal zbojníkov aby dedinu podpálili a on zatiaľ v tom ruchu ufujazdil aj s peniazmi. Lenže grófovi drábi ho chytili hneď v prvej dedine, v krčme, s plačom. Asi si nakoniec vstúpil do svedomia. Nič to však nezmenilo na tom, že si pôjde posediť do väzenia. Nuž ale čože je to dedina bez richtára? Aj nám musel pán gróf nejakého nového vybrať. A veru vybral, a vieš koho? Martina Ďuriča-Urminovie, keďže si za tento nevšedný týždeň najlepšie počínal a aj odvahou, silou a bystrým umom sa preukázal. No ktože by to našho povedal? Túto udalosť sme ti spojili s dožinkami, no a nevieš si ty ani len predstaviť koľko dobrôt sme ti tam mali. Ba aj grófa Forgácza sme pozvali.

A týmto činmi si naša dedina poriadne šplhla v očiach pána grófa. Teraz nám je tak, že nám lepšie ešte nebolo keď sa nás až 64 nazbieralo. Naozaj by si sa mal naspäť do svojej rodnjej dediny navrátiť. Vari ti bude lepšie samému v Prešporoku? Veď keď len za týždeň sa toľko nových mladých priam hrdinskými činmi preukázalo, určite aj tebe tuná medzi nami dobre bude. Či nie? S pozdravom ostávajú a nech ťa dobrý Pán Boh ochraňuje.

Tvoj priateľ Ondrej Kvaško z vyššieho konca

Brigáda na betónovom ihrisku

V sobotu sme sa zišli, aby sme namaľovali čiary, stĺpy, bránky, lavičky a drevené mantinely okolo ihriska. Zišli sme sa o 9:00 a 9:03 začalo pršať :D. Tak brigáda sa presunula na poobedie, ale pomedzi to sme s Damim, Benom a Tobim zabíjali čas vysušovaním ihriska fukárom. A keď odbilo pol tretej, tak sa konečne začala brigáda. Maľovalo sa o stošeš, brúsilo sa o stodvesto. No však zas hlásilo o 19:00 pršať. A tak sa stalo. Prišla taká búrka, že až zmylo tie posledné čiary, čo sa maľovali a nestihli uschnúť. Tým pádom sa brigáda posunula na pondelok, ale ešte v ten deň sme s Damim a Timom maľovali bránky pod ústrešim. A v pondelok sme dokončovali, čo sme nestihli. Maľovali sme čiary, lavičky a zametali sme okolo ihriska bordel. No avšak sme zas videli, že večer má zasa byť búrka, tak sme pridali do tempa, aby sme to stihli. A stihli sme to všetko na minútu presne. O 18:00 začalo pršať. Ďakujeme za občerstvenie a všetkým 26 statočným, čo prispeli k dielu.

Jonáš Holomáň

Bodka za prázdninami

Školský rok sa blížil. Ulice sa postupne čoraz menej ozývali smiechom. Smiechom detí a dospievajúcich školopovinných. Rodičia a dospelí sa čím ďalej, tým častejšie nenápadne usmievali. Uvedomovali sme si to všetci. Prázdniny – tie nádherné dni, plné voľna, sladkého ničnerobenia, fantastických výletov a tak ďalej (všetci vedia o čom hovorím) – sa končia. Je to tak.

Tak prečo nestráviť posledný deň prázdnin (tých nádherných dní, plných sladkého ničnerobenia...), prečo ho nestráviť najlepšie ako dokážem, užiť si ho naplno? Čo tak spraviť si nejakú pomyselnú, čo ja viem, „Bodku za prázdninami“?

Takto tuho rozmýšľal človek, ktorý bodku za prázdninami vymyslel. My už nemusíme. Presne vieme, čo spravíme s posledným dňom prázdnin. Neskorý budík (samozrejme), rýchle raňajky, športové topánky pod pazuchou, a šprint hodný Usaina Bolta do areálu ZŠ. Ranný rituál poctivého domkára v posledný deň prázdnin. Ani tento rok nebol výnimkou. Päť stanovísk, päť skupiniek, päť krát deväť nabusených, pred malou chvíľou prebudených domkárov. Samozrejme smiech, hudba, atmosféra na nezaplatenie... A GUIÁŠ. So stanoviskami je to z roka na rok lepšie. Z roka na rok sú totiž zrozumiteľnejšie pre

pre ľudové vrstvy (vrelá vďaka organizátorom). Atmosféra si udržiava svoj skvelý štandard. Ale GULÁŠ? Ten je osobitný level. Lebo bez GULÁŠU by bodka ani bodkou nebola. Tak čo nám zostáva k tomuto dodať? Azda len to, že účasť bola fantastická, OT-čkári parádni, GULÁŠ vynikajúci, atmosféra neopísateľná. Ale ten GULÁŠ... Pochutnalo si na ňom 80 krkov. No nič, ak ste neboli, tak vás ľutujem a zároveň pozývam na budúci ročník. (Vítaní sú samozrejme aj každoroční účastníci.)

Najväčší GULÁŠOVÝ jedák

Víkend vďačnosti

Dňa 6.9.2024 sa členovia saleziánskeho združenia DOMKA Lisková zúčastnili osláv pri príležitosti 100 rokov pôsobenia saleziánov na Slovensku. Tieto oslavy sa konali v bratislavskom stredisku Mama-tejka. Našu skupinu viedli Radka Kubalová, Štefan Timko, Veronika Timková a Kristína Holomáňová. Do Bratislavy sme odchádzali rýchlikom z Ružomberka. Po príchode do Bratislavy sme sa ubytovali v rodinách, ktoré boli ochotné prijať účastníkov týchto osláv, za čo im patrí veľká vďaka.

Program víkendu začal v piatok zábavou, spoločnou adoráciou a večerným slovom, ako to u saleziánov býva. Po tomto programe sme sa ešte poprechádzali po nočnej Bratislave. Po 22:00 sme sa vrátili k ubytovateľom.

Sobotňajší program začal svätou omšou. Po nej nasledoval obed a slávnostné otvorenie, ktorého sa zúčastnil aj najstarší salezián žijúci na Slovensku. Po slávnostnom otvorení boli pre nás pripravené rôzne športové a kultúrne podujatia. Chlapci sa zúčastnili futbalového turnaja a dievčatá nás povzbudzovali. Program skončil okolo 22:00. Z Liskovej nás bolo 14.

V nedeľu sme sa presunuli autobusom do Šaštína, kde sa konala o 10:30 slávnostná svätá omša za účasti otcov biskupov. Tohto podujatia sa zúčastnilo veľa mladých z celého Slovenska.

Tento víkend určite zanechal u nás pekné spomienky, spoznali sme tam super chlapca Jána Gottweisa, ktorý nám tento pobyt veľmi spríjemnil, pretože nás jeho rodičia nielen ubytovali, ale on nás všade vozil a sprevádzal. Prajeme saleziánom, aby sa im na Slovensku darilo.

Andrej Lako

KALČETOVÝ TURNAJ

Dňa 12.10.2024 sa uskutočnil v klubovni Domky Lisková kalčetoVý turnaj. Zozbieralo sa nás celkovo 32, chlapci aj dievčatá, preto boli vytvorené dve skupiny. Jedna skupina bola dievčenská a druhú skupinu tvorili chlapci, stredoškólaáci a pár dospelých. Súboj to bol veľký, ale ako pri každých pretekoch, zvíťaziť môže len jedno družstvo. V tomto ročníku za dievčatá sa víťazkami stali **Agáta Kubalová a Victoria Chovanová**. Víťazom v druhej skupine boli ako ináč naši dospeláci **Radka Kubalová a pán Straka**. Srdečne im blahoželáme. Bolo to veľmi príjemná zábava a súťaž, dúfajme, že takýchto stretnutí bude viac a aj viac detí sa do nich zapojí. Je to určite lepšie ako sedieť pri počítači alebo pozerat' do mobilu.

Andrej a Tatianka Lakovci

Animátorská víkendovka

Posledný októbrový víkend sa animátori a „adepti“ na animátorov vybrali na chatu do Ludrovej. Keď sme tam dorazili, zistili sme, že jedna skupina došla na nesprávne miesto, ale hneď sa to všetko vyriešilo a všetci sme sa mohli pokojne ubytovať. Následne sme išli na sv. omšu, po ktorej sme mali večeru z toho, čo sme si priniesli. Pokračovali sme 1. blokom programu – saleziánskou spiritualitou. Oslovili ma veľmi rady dona Bosca, najmä rozkvitni tam, kde si. Nabití dobrým pocitom sme sa do neskorej noci vyčerpali spoločenskými hrami.

Program cez víkend bol veľmi pestrý. Po spomínanom 1. bloku nasledovali bloky: svätosť pre každého a preventívna výchova dona Bosca. Samozrejme, vždy zostal aj čas na rôzne hry. Za bloky ďakujeme Milošovi a Márii, Dene, Števkovi a Veronike.

Ako sme začali celú akciu svätou omšou, tak sme ňou aj skončili. Po omši nás hneď čakal odvoz do Liskovej, niekoho aj ďalej, do bežných koľají našich rodín... A čo som si odniesol z víkendu? Svedčiť životom môžeme sami, ostatné urobí sám Boh.

Ďakujeme tiež veľmi Paťovi, Filipovi, Radke a Natál, že tam s nami boli celý víkend a spríjemňovali náš pobyt. Týmto 22 ľuďom sa páčilo a dúfame, že sa to na rok zopakuje. :)

Gregor Hrčka

Športový deň

V dejinách ľudstva sa toto ešte neudialo. Súboj vláčikov. V telocvični základnej školy sme spolu s 58 ľuďmi toho mohli byť svedkami na športovom dni. Tímy si dali mená vláčikov a následne si proti sebe zmerali sily v neľahkých úlohách. Tak, ako skutočné vlaky, aj naše tímy museli byť rýchle a ohybné, aby zotrvali, čo najdlhšie a prepravili sa, čo najrýchlejšie. Všetci mali jeden cieľ: VYHRAŤ! Každý vlak mal svoje špecifické vlastnosti, ktoré mu dávali výhodu v rôznych disciplínach. Rýchlik - Kráľ pretekov, bol bezpochybne najväčším favoritom. Svojou rýchlosťou a silou sa nezastavil ani pred najťažšími prekážkami a obsadil zaslúžené prvé miesto. Na druhom mieste skončil osobný vlak, ktorého darom bola flexibilita a pomohla mu vyhnúť sa rôznym prekážkam. Tretie miesto obsadilo Pendolino, ktoré malo v rukáve veľa dobrých ťahov, ale na víťazstvo to nestačilo. Naša kamarátska mašinka Tomáš a odhodlaný RegioJet sa podelili o štvrté miesto. Poradie síce bolo pestré, no nikto neodišiel bez sladkej odmeny. A tak sa skončil nezabudnuteľný turnaj, kde vláčiky ukázali, že víťazstvo nie je len o rýchlosti, ale aj o odhodlaní čeliť rôznym prekážkam.

Kika Mariášová

Domkársky ples

V sobotu 16. novembra 2024 sa uskutočnil každoročný domkársky ples. Ples sme začali svätou omšou, počas ktorej sme spoločne poďakovali za priateľstvo a možnosť prežiť krásny večer. Po svätej omši sme sa spoločne presunuli do nádherne vyzdobenej kultúry, kde sme začali skvelú zábavu. Celý večer nám hrali známe piesne, no nechýbali

ani naše obľúbené ľudovky, ktoré sme si zaspievali spolu. Vyvrcholením krásneho večera bola tombola, ktorá nás zaujala množstvom nádherných cien. Atmosféra počas celého večera bola plná radosti, smiechu a priateľstva.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii plesu a akýmkoľvek spôsobom pomohli. Ples dopadol na jednotku. Už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné stretnutia, ktoré si užijeme rovnako ako tento úžasný ples. Plesu sa zúčastnilo 91 tanečníkov.

Martin Urmín

Tancovačka

V jednu zasneženú sobotu (23.11) bola usporiadaná tancovačka. Zišlo sa nás extrémne veľa. 60 ľudí, to už je fakt dosť aj na našu priestrannú klubovňu. Dresscode boli tri farby, a to červená, modrá a žltá. Začalo sa o 17:00. Na začiatku sme sa pomodlili a začali tancovať belgický tanec. Potom sme sa občerstvili pri bufete a vybrali si ďalší tanec, a to Egyptský tanec (naš obľúbený 😊). Keď sme sa vytancovali, zahráli sme si rôzne hry, ako "kto dá prvý pero do fľašky, vyhráva" alebo "kto namotá nitku na ceruzku prvý, vyhráva". Deti si mohli vyberať z rôznych pekných cien. Ďalej sme mali stoličkový a balónový tanec. Tancovali sa štyri „just dance tance“, pri ktorých sme sa nasmiali. Keď odbilo 20:00, tak sme sa pomodlili a s tým naša tancovačka skončila. Všetci sme sa poriadne zabavili a odišli domov.

Victoria Chovanová

Kino

V jedno príjemné novembrové popoludnie sa 59 malých milovníkov rozprávok rozhodlo vyraziť do kina na pokračovanie obľúbeného animovaného filmu **Odvážna Vaiana 2**. Už prvý diel nás zaujal svojou krásnou animáciou, nezabudnuteľnými piesňami a hlbokým posolstvom, takže očakávania na pokračovanie boli vysoké. Ďakujeme Domkárom (18+) s autami a rodičom detí, ktorý nám zabezpečili cestu tam a naspäť pohodlne autom. Film sa začal nádhernými zábermi na more a ostrovy, presne tak, ako sme si pamätali z prvého dielu. Tentoraz sa príbeh zamerlal na nové dobrodružstvo - Viana sa vydala do vzdialených krajín, aby zachránila rovnováhu medzi ľuďmi a prírodou. Keď sa rozsvietili svetlá v sále, mali sme zmiešané pocity - na jednej strane sme boli dojatí krásou príbehu a na druhej strane nám bolo trochu ľúto, že už je koniec. Tento výlet do kina bol pre nás nezabudnuteľným zážitkom, ktorý nás nielen pobavil, ale aj povzbudil k tomu, aby sme sa zamysleli nad svetom okolo nás.

Michaela Chovanová

SVÄTÝ MIKULÁŠ

V piatok večer sme si so Svätým Mikulášom pripravili pre našich domkárov skutočne sladké prekvapenie. Celý deň sa niesol v duchu očakávania, keďže všetci vedeli, že v noci sa bude diať niečo výnimočné. A ráno, keď sa každý prebudil, našiel pred svojím domčekom nádherný adventný kalendár. Tento malý darček nielenže potešil, ale aj pripomenul začiatok vianočného obdobia, ktoré je časom radosti, lásky a spoločných chvíľ.

Veľké poďakovanie patrí našim domkárskeym anjelom, ktorí sa s nadšením postarali o to, aby všetky kalendáre boli včas doručené. Ich snaha, starostlivosť a nasadenie robia tieto malé okamihy ešte vzácnejšími. Vďaka nim mikulášska tradícia v našej Domke pokračuje.

Denisa Timková

VIANOČNÉ TRHY

Tohtoročné vianočné trhy sa v našej obci konali 7. decembra a ako každý rok, priniesli do našej obce nezameniteľnú atmosféru predvianočnej radosti. Tentokrát nechýbal ani náš Domka stánok, ktorý sa stal obľúbeným miestom stretnutí pre deti aj dospelých. Pre najmenších návštevníkov sme pripravili chutné pochúťky, ako je horúca čokoláda so šľahačkou a teplý punč s kúskami ovocia.

Pre tých starších, ktorí sa prišli pozrieť na trhy, sme pripravili šálky kvalitnej kávy, ktorá príjemne zohriala v chladnom decembrovom dni a samozrejme, nezabudli sme ani na sladkú bodku – muffinky, ktoré svojimi lahodnými chuťovými kombináciami rozjasnili deň každému, kto si ich dal.

Chceme sa srdečne poďakovať všetkým, ktorí nás prišli podporiť svojou návštevou. Vďaka vám sme spoločne vytvorili atmosféru, ktorá robí tieto vianočné trhy ešte výnimočnejšími.

Denisa Timková

Dobrá novina

V jednu adventnú nedeľu sme sa stretli v klubovni Domky, rozdelili sme sa do skupín a mohli sme sa začať pripravovať na koledovanie v 30. ročníku Dobrej noviny. Koledovať sme začali, ako je každoročným zvykom, na sviatok sv. Štefana o 14:00. 38 tématicky oblečených koledníkov sa s úsmevom na tvári rozhodlo vydať do dediny ohlasovať radostnú zvesť. Navštívili sme spolu 53 domov a vyzbierali sme rekordných 3002 eur. Následne do 19.1.2025 sa v kostole nachádzala

stacionárna pokladnička, vďaka ktorej sa pokračovalo v zbieraní až do finálnej sumy 3800 eur. Chcela by som poďakovať ochotným mladým a deťom, ktoré sa do koledovania Dobrej Noviny zapojili, a tak isto aj rodinám, ktoré neváhali koledníkov prijať. Malá prosba na záver rodinám: udržujeme si túto dobrú tradíciu v takom šate, v akom sme naučení a nebojme sa prijať koledníkov – deti a mladých, ktorí sa na to pripravujú a obetujú voľný čas na oslavu Toho, ktorý sa narodil a na pomoc pre tých, ktorí to potrebujú. Milí koledníci, verím, že v takom hojnom počte ako tento rok (a kľudne aj vyššom), sa vidíme opäť aj budúci rok.

Kristína Holomáňová

Cesta do Betlema

V poslednú sobotu pred Vianocami sme sa znovu stretli v telocvični - a to v úctyhodnom počte 38 pútnikov. Prečo teraz? Tentokrát sme si mali skúsiť cestu do Betlehema. Pre účelné zvýšenie koncentrácie sme začínali na tzv. „floor-balovom“ stanovisku. Museli sme preklúčkovat' cez prekážkovú dráhu s loptičkou a presne sa trafiť do krabice. Neskôr sme stratným kráľom pomáhali nájsť ešte stratenejšiu ľavu medzi množstvom iných kinder - vajčiek. Neskôr sme pomocou riešenia logických hádaniek hviezdou betlehenskú objavovali. No a na poslednom stanovisku sme mali pastierovi ovečky zavracať a pri tom si pozor na vlkov dávať. Nakoniec sme si aj horúcu čokoládu dali, aby sme na Vianoce neprechladli. Tak sme zistili, aké ťažké to na Vianoce pastieri aj králi mali a že aj hviezda sa stratiť môže. Pravé posolstvo Vianoc a narodenie Ježiška sme si takto pripomenuli a aj na prázdniny sme sa dobre pripravili.

Takže táto Cesta do Betlehema svoj účel splnila a vianočnú náladu ešte posilnila. A tak to má byť!

Timotej Lesák

Vtipy

„Chcem byť svätý ako môj otec.“
 „Tvoj otec je svätý?“
 „Nie, ale tiež chce byť.“

Aké sú posledné slová krátkozrakého v lese?

„Prepáčte, vy vždy oberáte maliny v takom veľkom kožuchu?“

Viete, čo vznikne keď had zje pol kila klinčov?
 Ostnatý drôt.

Siedmi trpaslíci dostali kyslé uhorky, no len šiesti z nich dostali aj mlieko. Čo nedostal siedmy trpaslík?
 Hnačku...

Ako chytíme opicu?
 Na púšti umiestnime bradlá, príde opica, začne cvičiť a my zatiaľ okolo nej postavíme telocvičňu.

Inzerát: Predám malé drevené železko z umelej hmoty.

Keď sa griluje mäso, tečú mi slinky.
 Nevieť čo to robí s vegánom, keď sa kosí tráva.

„Kubko, prepáč, ale už mesiac si mi dlžný sto eur.“
 „Dobre, prepáčim ti.“

Učiteľ hovorí : „Budte ticho ináč uvidíte!“
 Slepý chlapec : „AAAAAAAAAA!“

Kde sa nachádza najviac slonov?
 Tam kde sa ich najviac stráca.

Ak sa vám niečo nepodarí na prvý raz,
 tak asi nie ste Chuck Norris.

Chuck Norris sa dokáže celý deň pozerať do Slnka. Bez mihnutia oka.

Chucka Norrisa nedobehneš ani keby si mu bežal naproti.

Rozprávajú sa dvaja Židia:
 „Počuj, nemáš požičať stovku?“
 „Je mi to fúto, nemám pri sebe peniaze.“
 „A čo doma?“
 „Ďakujem pekne, všetci zdraví...“

Policajť naháňa zlodēja a kričí:
 „Stoj!“
 Zloděj sa otočí a povie:
 „Ty si stoj, teba nikto nenaháňa!“

Príde prasiatko pred zástrčku a vraví:
 „A teba kto tu zamuroval?“

Galéria

Galéria

